

جنایاتی که هیچگاه فراموش نمیشود!

کمیته مرکزی سازمان اتحاد فدائیان خلق ایران

۸ شهریور ۱۳۸۸ - ۳۰ اوت ۲۰۰۹

به مناسبت بیست و یکمین سالگرد قتل عام زندانیان سیاسی به دست رژیم اسلامی

افشای شمه‌ای از شکنجه‌ها و جنایتهای حکومت اسلامی در مورد عده‌ای از بازداشت‌شدگان تظاهرات حوثلیان و آزادیخواهان مردم در ماه‌های اخیر، داغ دردمندان، بازماندگان و همه آزادیخواهان را تازه کرده است.

هر روز به یمن حساسیت و پیگیری خانواده‌ها، نهادهای مدنی و سیاسی و رسانه‌های مستقل، گوشه‌ای دیگر از وحشیگری‌ها و تبهکاری‌های حکومتگران در زندان‌های پنهان و آشکار، از زکهریزک تا اوین، برملا میشود. چنان که برخی از عناصر و وابستگان حکومتی نیز ناگزیر به اذعان به بخشی از این اتفاقات میشوند.

جنایتهایی که در ایام اخیر فاش شده و میشوند، در واقع، آخرین نمونه‌ها و نشانه‌ها از رشته جنایات دهشتناکی است که کارنامه استبداد مذهبی حاکم، در طول حیات شوم سیساله‌اش، را انباشته ساخته است. رژیم جنایت‌پیشه جمهوری اسلامی، از همان اوان استقرار خویش چوبه‌های دار را برپا کرده، شکنجه‌ها را گسترش داده، اعدام‌های خیابانی را مرتکب شده، قتل‌های زنجیره‌ای مخالفان و معترضان را سازماندهی کرده، و ... در این میان، آنچه که به درستی از سوی بازماندگان، نهادهای مدافع حقوق بشر و اپوزیسیون دموکرات و چپ، «فاجعه ملی» و جنایتی بزرگ علیه بشریت نامیده شده است، کشتار دست‌جمعی زندانیان سیاسی در تابستان سال ۱۳۶۷ است.

در آن تابستان خونبار، به فرمان شخص خمینی و بر پایه طرحی از قبل تدارک شده، هزاران تن از زندانیان سیاسی که به جرم دفاع از آرمان‌ها و عقاید خویش در بیدادگاه‌های خود رژیم محکوم به حبس شده بودند و در حال گذراندن دوران حبس بودند و یا حتی دوره محکومیت‌شان سپری گشته بود، به جوخه‌های مرگ سپرده شدند. رژیم حاکم در پی پایان جنگ ویرانگر هشت ساله، درصدد «حل مسئله زندان» و یا

تخلیه و «جارو کردن» زندان‌ها بود، و میراث‌خواران خمینی هم می‌خواستند که در زمان حیات «امام»شان، این کار را به انجام رسانند. طرح این جنایت بزرگ و بی‌سابقه، در تابستان 67، مرحله به مرحله به اجرا گذاشته شد. پس از قطع ملاقات‌ها و هرگونه ارتباط با بیرون از زندان، بعد از جلسات کوتاه سوال و جواب چند دقیقه‌ای در برابر «هیات مرگ»، زندانیانی که بنا به تشخیص این هیات «سرموضع» شناخته می‌شدند، همگی به بیرحمانه‌ترین شکلی اعدام شدند. بسیاری از آنها، به صورت جمعی، در مکان‌های ناشناس به خاک سپرده شدند و خاک «خاوران» هم که جان شریف تعدادی از این جانب‌اختگان را در برگرفته است، تنها در اثر پیگیری و همت خانواده‌های اعدام‌شدگان کشف و آشکار شده است.

با گذشت بیش از دو دهه از این جنایت هولناک، پرونده آن همچنان گشوده است؛ هنوز ابعاد کامل این فاجعه بزرگ، نام و نشان همه جانب‌اختگان در آن مقطع روشن نیست، گورهای دستجمعی بسیاری هنوز ناشناخته مانده و آرامگاه قربانیان نامعلوم است، هنوز ناگفته‌های زیادی درباره چگونگی سازماندهی و اجرای این جنایت دهشتناک وجود دارد. گذشته از اینها، هنوز بسیاری از طراحان، آمران و عاملان این کشتار وسیع، در رده‌های مختلف حکومتی، باز هم مصدر کارند و جنایت‌های دیگری را نیز مرتکب می‌شوند. اینان با حمایت و هدایت رهبر رژیم، در پی سرکارآمدن دولت امنیتی- نظامی احمدی نژاد، دست بازتری هم برای ارتکاب جنایت و سرکوبگری یافته‌اند. اینان حتی به رذیلانه‌ترین شیوه‌ها می‌کوشند که از حضور خانواده‌های بازماندگان بر خاک عزیزانشان جلوگیری کرده و خاوران، این سند آشکار جنایت رژیم، را نیز تخریب کنند.

اما بر خلاف تصورات گردانندگان رژیم، این جنایات هیچ گاه از خاطره‌ها محو نخواهد شد. بذرهایی که این اعدام‌شدگان، با نثار هستی خویش در راه آزادی و عدالت، بر خاک این سرزمین پاشیده‌اند، سرانجام بارور خواهد شد. بازماندگان و یاران آنان و همه آزادیخواهان، روشن شدن حقایق و اجرای عدالت در مورد این جنایت بزرگ و دیگر جنایات و سرکوبگری‌های حکومت اسلامی را پی گرفته و از پای نخواهند نشست. همان طور که برآمد اخیر جنبش دمکراتیک و آزادیخواهان مردم در ماه‌های گذشته نیز گواهی می‌دهد، به رغم همه فشارها و صدمات، مبارزات حق‌طلبانه و آزادیخواهان توده‌های مردم، در اشکال گوناگون ادامه خواهد یافت. این مبارزات با برچیدن بساط ننگین این حاکمیت سیاه و استقرار نظامی لائیک و دموکراتیک و مبتنی بر عدالت اجتماعی، نقطه پایانی بر این رشته طولانی ستمگری و جنایت خواهد نهاد. در بیست و یکمین سالگرد کشتار زندانیان سیاسی، یاد و نام این

جانباختگان راه آزادي و عدالت را باري ديگر گرامي مي‌داريم. با اعلام همدردی و همبستگی با خانواده‌هاي داغدار، فرزندان، همسران، پدران و مادران اعدام‌شدگان سال 1367 و ديگر جانباختگان اين راه، از تلاش‌ها و پیکارهاي مستمر آنان براي پيگيري پرونده‌هاي جنایات رژیم اسلامي و دادخواهي و تحقق عدالت، كاملا حمايت مي‌کنيم. تلاش در اين مسير، جزئي جدائي ناپذير از مبارزات مردم براي آزادي و استقرار ديمقراسي و عدالت در ايران است که ما نیز به سهم خود براي آن مي‌کوشيم.